

Не може се славити победа над Трећим рајхом без Срба у првим редовима

*Пјер Мари Галоа**

„У Крагујевцу су немачки официри и војници стрељали ђаке другог и трећег разреда и матуранте гимназије... Престрашена деца су заклањала очи рукама. Одрасли, односно већина је викала: ... гледамо свог непријатеља право у очи... ми смо српска деца и знамо да умремо за нашу домовину... Немци су стрељали 60 одсто мушког становништва, односно више од 6.000 људи. Немци су још један пут доказали да те методе нису само Хитлерове или нацистичке, него су то методе немачког народа“.

Французи који су се борили са генералом де Голом могли су у Лондону годину дана након почетка српске побуне, прочитати редове које је написао доктор М. Секулић и објавио лист „Слободна Француска“, априла 1942, под насловом „Српски хероизам“. Не само Французи, него сви из окупиране Европе придружили су се снагама Комонвелта, које су Британци повели у борбу против заједничког непријатеља. Ако се дивимо овом неустрашивом чину, то је зато што је Немачка свуда тријумфовала и што нико није могао да очекује било какву помоћ када су савезничке снаге биле приморане на дефанзиву.

Међу војницима, пошто су чули званично саопштење у 18 сати, дискусије су живнуле. Ако се знало да је српски народ дигао устанак против вођа наклоњених савезу с Немачком, још се није знала величина снаге српског отпора, успеси њихове опасне гериле, губици које су подносили, страдања и беду народа масакрираног од стране окупатора и њихових савезника – Хрвата и муслимана. Та невероватна, неустрашива и наизглед сулуда народна побуна против Хитлеровог диктата запањила је ратне савезнике. Без сумње, у нади да ће добити на времену и верујући да ће компромисом поштедети Југославију судбине земаља стављених под јарам Гестапоа, СС-а и Вермахта, принц Павле и Цветковић су приступили Тројном пакту. Потписан је у Бечу 25. марта 1941. године. Није се рачунало на неукротиву жељу за независношћу и на осећање части код Срба. На Балкану, сами против најмоћније армије

* Галоа Пјер, француски генерал, рођен је 1911. године у Торину. За време Другог светског рата био је пилот РАФ-а и члан француског покрета отпора. У послератним владама генерала Де Гола био је војни саветник. Завршио правни факултет. Један је од аутора француске стратегије нуклеарне одбране. Носилац је ордена Легије части и Ратног крста 1939–1945. Писац је више књига из области војне стратегије.

на свету, подigli су главу. Три министра су поднела оставке, принц Павле је отишао у изгнанство, прокламовано је пунолетство младог Петра II, одлучено је о општој мобилизацији (у Хрватској наредба о мобилизацији се није спроводила, јер се у њој припремала издаја). Само неколико часова после побуне српских официра, Хитлер је сазвао своје генерале: издата им је заповест да прегазе српску војску и растуре Југославију као државу. Генерал Лер и десет његових ловачких и бомбардерских ескадрила добиле су задатак да униште Београд.

Сазнаће се тек после рата да су отпор Срба и пораз Италијана пред грчким снагама приморали Хитлера да одложи „бар за месец дана“ напад на СССР, предајући тако своје трупе суровостима „генерала зиме“. Скоро четири године задржавајући седам дивизија Вермахта, бугарске дивизије, касније до 14 италијанских дивизија, Срби су увелико допринели немачком поразу пред жестином совјетских армија. Ваздушна битка за Лондон, борба српских партизана и Стаљинград су три етапе похода ка ослобођењу.

Са Совјетима, Срби су, сразмерно броју становника, платили најтежи данак слободи. Да има правде, елементарне правде, представници њихове војске би требало 1995. године да марширају у првим редовима савезничких трупа у прослави педесетогодишњице победе над Трећим рајхом.